Tænk at få lov til at færdes og opleve så historiske steder i et af verdens mest øde steder. Det var vildt og med ærefrygt, at Jesper Ganc-Petersen og jeg i foråret 2019 kørte i fodsporet på de mange danske polarfarere og holdt traditionen ved lige på vores anden Thule til Thule-ekspedition.

Det er netop derfor, jeg er eventyrer og laver det, jeg gør!

Erik B. Jørgensen
Eventyrer, forfatter og ekspeditionsleder.
Se billederne fra ekspeditionen på s. 110.

Thule til Thule-ekspedition

100 dages hundeslædeekspedition

Mystik, storslået natur, imponerende dyreliv og ikke mindst en fascinerende eskimo- og ekspeditionshistorie. Det er, hvad det nordlige og nordøstlige Grønland er fyldt med. Det har krævet blod, svedt og tårer for dø, der har vovet sig ud på ekspeditioner i det ukendte i forsøget på at kortlægge området. Kom med i fodsporene på de klassiske polarekspeditioner.

Tekst og fotos *Erik B. Jørgensen*

Tænk at få lov til at færdes og opleve så historiske steder i et af verdens mest øde steder. Det var vildt og med ærefrygt, at Jesper Ganc-Petersen og jeg i foråret 2019 kørte i fodsporet på de mange danske polarfarere og holdt traditionen ved lige på vores anden Thule til Thule-ekspedition. Det er netop derfor, jeg er eventyrer og laver det, jeg gør! Og en stor drømmedrøm at komme tilbage at køre hundeslæde, siden vores tjeneste ved Slædepatruljen Sirius. Målet var samtidig at afslutte vores første Thule til Thule-ekspedition, hvor vi blev reddet ud, da Jesper fik blindtarmsbetændelse ved Lockwood Ø i 2009. En tur, vi har lovet hinanden at gøre færdig.

Ekspeditionen foregik med hundeslæde fra Qaanaaq-området til Station Nord i nø. Turen foregik i området, hvor der stort set aldrig er mennesker. Vi kom til en masse historiske steder og brugte tid på at dykke ned i de mange historier og nyde det imponerende omtrikke. Ekspeditionen bød selvfølgelig på store udfordringer, storme, ekstreme kulde og mange andre strabadser. Men også flot natur, landskaber, bisel, nydelse og møder med de fa dyr, der er der. Vores nærkontakter med polarulve ikke som et stort minde, især da jeg hindfodede en stor hanulv.

Det blev en storslået ekspedition og et bevis på et fantastisk kammeratskab, hvor man kan være isoleret og sammen 24 timer i døgnet, selvom vi som personer er meget forskellige. Det blev en ekspedition med alle de elementer, en ekspedition kan indeholde – plus det ovennævnte: Vi havde kraftige storme, konstant bidende kulde (med minus 35-50 grader den første måned og åbent vand på havet. Vi så isbjørne, og vi kom helt tæt på de store polaruhe.

En ekspedition af den størrelse kræver flere års forberedelse, et kæmpe set-up, mange timers planlægning og et stort logistisk arbejde. Det er den største ekspedition, jeg nogensinde har organiseret, og en ekspedition i samme skala som de gamle polarekspeditioner. Det er ingen let tilgængelig logistik i området, så alle deporter skal flyves ud. Det er de første, der tænker over, hvad der kræver af forberedelse, kompetencer og økonomi at gennemføre en hundeslædeekspedition i så mange dage i et af de mest øde steder i verden. Mange personer, jeg snakker om ekspeditionen med, tænker bare, at det er en lille hundeslædetur i Grønland, men de kender det ikke til, hvor stor og øde Grønland er.

Ekspeditionen endte med at koste over fem millioner kroner (privatfinansiseret). Vi fik heldigvis mulighed for at køre hundeslæde med vores familie, da vi var vel tilbage i Qaanaaq. Det var en god afslutning, så vores familie kunne se, hvad vi havde lavet, og mødte nogle af hundene.
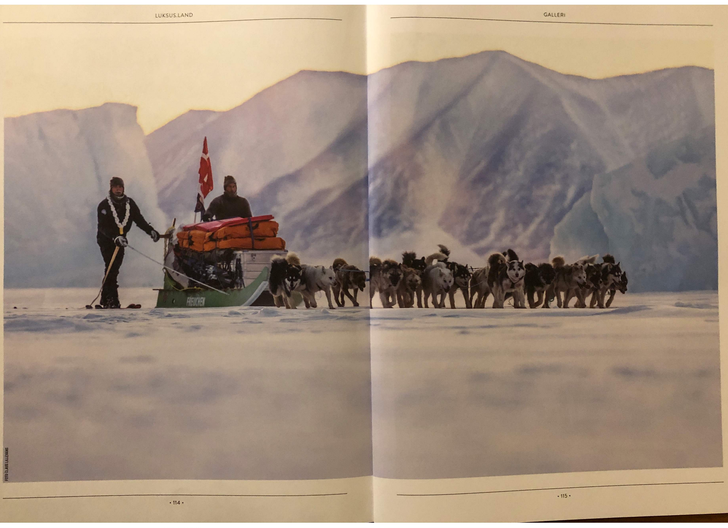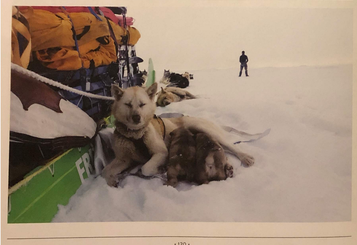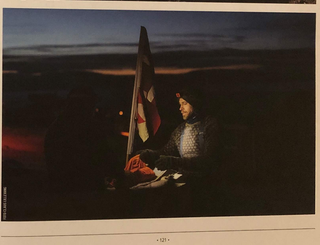
Vi fik fantastiske billeder, vild ekspeditionshistorie og masser af sjove og gribende anekdoter ud af ekspeditionen, som nu er klar til at blive sat op forsøb i mit foredrag om turen. Det er også tanken, at endnu en bog skal fejes til min bogliste, hvor ekspeditionen og Grønland vil være omdejningspunktet.